

[Dohrmann]

danske vejnet, medens danske vognmænd bliver pålagt store vejafgifter i Norge.

Nærværende spørgsmål er derfor stillet for at få afklaret, hvorledes forhandlingerne med Norge forløber, herunder forhåbentlig et dementi af det rygte, der cirkulerer, om at regeringen blot vil lade tilstandene forblive uændrede på trods af, at Vesttyskland, Italien, Jugoslavien, Spanien og Sovjetunionen har forhandlet sig frem til afgiftsfrigørelser for lastvogne fra de pågældende lande.

Svar (8/1 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Efter resultatløse forhandlinger med nordmændene om vejafgiften udstedte jeg i efteråret en bekendtgørelse, hvorefter der fra den 1. januar 1985 skulle opkræves en afgift af norske lastvogne ved kørsel her i landet.

Fra norsk side har man imidlertid nu anmodet om nye forhandlinger, der forventes påbegyndt i indeværende måned. Jeg har derfor udsat ikrafttrædelsestidspunktet til den 1. juli 1985.

Det er regeringens opfattelse, at man fra dansk side primært må arbejde for en forhandlingsløsning, og at det langsigtede mål fortsat må være at nå frem til en aftale om gensidig afgiftsfrihed.

Spm. nr. S 460

Til *justitsministeren* (18/12 84) af:

Leif Hermann (SF):

»Vil ministeren tage skridt til at iværksætte en undersøgelse af politiets brug af rumaflytning og agent provocateur i en i dagbladet Information den 8.-9. december 1984 omtalt sag, hvor det er oplyst, at den rumaflytning, der dannede grundlag for en del af bevisførelsen i sagen, ikke i sin fulde udstrækning har været forelagt retten, og at båndoptagelsen af den angivne aflytning senere er slettet af politiet med den virkning, at den domfældtes retsstilling med henblik på en genoptagelse af sagen er stærkt svækket?«

Begrundelse

Netop efter fremkomsten af strafferetsplejeudvalgets betænkning om indgreb i meddelelseshemmeligheden og brug af agent provocateur må det forekomme af afgørende be-

tydning for debatten herom og den senere behandling i folketinget af de påtænkte ændringer i retsplejeloven, at det er fuldstændig klarlagt, hvorledes den hidtidige brug af agent provocateur og rumaflytning har fundet sted. Det må ligeledes anses for afgørende, at det klarlægges, hvordan det kan gå til, at et så afgørende bevismiddel som båndoptagelsen af en rumaflytning kan blive slettet af politiet.

Svar (4/1 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriets strafferetsplejeudvalg har afgivet betænkning nr. 1023/1984 om politiets indgreb i meddelelseshemmeligheden og anvendelsen af agenter. Betænkningen er for tiden til høring hos en række myndigheder og organisationer, og jeg forventer at kunne fremsætte lovforslag på grundlag af betænkningen i begyndelsen af det nye år.

For så vidt angår den konkrete sag, som der sigtes til i spørgsmålet, kan jeg oplyse, at justitsministeriet den 13. juni 1984 meddelte afslag på en ansøgning om tilladelse til at indbringe østre landsrets dom af 16. marts 1984 for højesteret.

Justitsministeriet har for nylig fra domfældtes advokat modtaget en fornyet ansøgning om tilladelse til højesteretsprøvelse. I ansøgningen henvises til, at østre landsret den 5. november 1984 har foretaget en berigtigelse af en tilførsel til retsbogen om anvendelse af en båndoptagelse af en aflytning. Justitsministeriet har anmodet anklagemyndigheden om en udtalelse om denne nye ansøgning. Når anklagemyndighedens udtalelse foreligger, vil justitsministeriet træffe afgørelse i sagen. Såfremt der af de involverede fremsættes kritik af politiets behandling af en konkret straffesag, vil klage kunne indgives til vedkommende regionale statsadvokat, hvis afgørelse vil kunne indbringes for rigsadvokaten. Dennes afgørelse vil kunne indbringes for justitsministeriet. Justitsministeriet har ikke modtaget en sådan klage i den konkrete sag, som der er henvist til i spørgsmålet, og justitsministeriet finder ikke på det foreliggende grundlag at burde udtale sig om behandlingen hos politiet af den omhandlede sag.

Spm. nr. S 461